

Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen laiksi rikosvahinkojen korvaamisesta valtion varoista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys n:o 115/1998 vp laiksi rikosvahinkojen korvaamisesta valtion varoista annetun lain muuttamisesta. Eduskunta, jolle lakivaliokunta on antanut asiasta mietintönsä n:o 16/1998 vp, on hyväksynyt seuraavan lain:

Laki

rikosvahinkojen korvaamisesta valtion varoista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti *muutetaan* rikosvahinkojen korvaamisesta valtion varoista 21 päivänä joulukuuta 1973 annetun lain (935/1973) nimike, 2 a §, 14 §:n 1 momentti ja 27 a §, sellaisina kuin niistä ovat 2 a § laissa 63/1984, 14 §:n 1 momentti laissa 133/1987 ja 27 a § laissa 194/1997, sekä *lisätään* lakiin uusi 6 a § ja 16 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 916/1985 ja mainituissa laissa 133/1987, uusi 3 momentti seuraavasti:

Rikosvahinkolaki

2 a §

Jos rikos on tehty Suomen ulkopuolella, suoritetaan korvausta vain henkilövahingosta. Korvauksen suorittamisen edellytyksenä on, että se, johon rikos on kohdistunut, asui rikoksen sattuessa pysyvästi Suomessa ja että hänen oleskelunsa ulkomailla johtui työstä, opiskelusta tai muusta näihin verrattavasta syystä. Korvauksen suorittamiseksi elatusvelvollisen menetyksestä vaaditaan lisäksi, että myös elatukseen oikeutettu asui rikoksen sattuessa pysyvästi Suomessa.

Suomen ulkopuolella tehdyllä rikoksella aiheutetusta henkilövahingosta voidaan harkinnan mukaan suorittaa korvausta muissakin kuin 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa, jos korvauksen suorittamista on pidettävä perusteltuna ottaen erityisesti huomioon rikoksen läheinen yhteys Suomeen, rikoksen

tekijän ja rikoksen kohteena olleen henkilön välisen suhteen läheisyys, vahingon laatu sekä vahingon kärsineen mahdollisuus saada korvausta muualta.

Jos vahingon kärsinyt muuttaa pysyvästi ulkomaille sen jälkeen, kun 1 tai 2 momentissa tarkoitettu rikos on tehty, voidaan korvaus evätä tai sen maksaminen lopettaa.

6 a §

Surmansa saaneen läheiselle suoritetaan korvausta kuolemantapauksen aiheuttamasta kärsimyksestä vahingonkorvauslain (412/1974) 5 luvun 4 a §:ssä säädetyin edellytyksin.

Tämän pykälän nojalla korvaukseen oikeutetulle suoritettava korvaus ei saa olla 20 000 markkaa suurempi.

14 §

Korvauksen myöntää ja suorittaa valtiokonttori. Korvausta myöntäessään valtiokonttori ei ole sidoksissa tuomioistuimen korvausasiassa antamaan ratkaisuun.

16 §

Valtiokonttorilla on salassapitosäännösten ja -määräysten estämättä oikeus pyynnöstä saada tuomioistuimelta sen hallussa olevat korvausasian selvittämiseksi ja ratkaisemiseksi tarvittavat asiakirjat.

27 a §

Edellä 5 §:n 1 momentissa, 5 a §:ssä, 6 a §:n 2 momentissa sekä 7 ja 10 §:ssä mainitut rahamäärät tarkistetaan asetuksella kolmivuotiskausittain rahanarvon muutosta vastaavasti.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .

Lain 2 a §:n 2 momenttia ja 6 a §:ää ei sovelleta ennen lain voimaantuloa tehdyllä rikoksella aiheutetun vahingon korvaamiseen.

Lain 5 §:n 1 momentissa, 5 a §:ssä, 6 a §:n 2 momentissa sekä 7 ja 10 §:ssä mainitut rahamäärät tarkistetaan 27 a §:n nojalla annettavalla asetuksella vuoden 2000 alusta ja sen jälkeen kolmivuotiskausittain.

Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 1998
